Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►B

VERORDENING (EEG) Nr. 1612/68 VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap

(PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►M1	Verordening (EEG) nr. 312/76 van de Raad van 9 februari 1976	L 39	2	14.2.1976
►M2	Verordening (EEG) nr. 2434/92 van de Raad van 27 juli 1992	L 245	1	26.8.1992
►M3	Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004	L 158	77	30.4.2004

Gerectificeerd bij:

►C1 Rectificatie PB L 295 van 7.12.1968, blz. 12 (1612/68)

►C2 Rectificatie PB L 229 van 29.6.2004, blz. 35 (2004/38/EG)

▼B

VERORDENING (EEG) Nr. 1612/68 VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 49,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ([1]),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ([2]),

Overwegende dat het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap uiterlijk aan het einde van de overgangsperiode tot stand moet zijn gebracht; dat de verwezenlijking van dit doel de afschaffing inhoudt van elk discriminatie op grond van nationaliteit tussen de werknemers der Lid-Staten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden, alsook het recht voor deze werknemers, om zich vrij binnen de Gemeenschap te verplaatsen om er arbeid in loondienst te verrichten, behoudens de uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid gerechtvaardigde beperkingen;

Overwegende dat, met name ten gevolge van de versnelde totstandbrenging van de douane-unie en ten einde de gelijktijdige verwezenlijking van de essentiële grondslagen van de Gemeenschap te waarborgen, bepalingen dienen te worden vastgesteld die het mogelijk maken de in de artikelen 48 en 49 van het Verdrag op het gebied van het vrije verkeer gestelde doeleinden te verwezenlijken en de successievelijk in het kader van Verordening nr. 15 met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ([3]) en van Verordening nr. 38/64/EEG van de Raad van 25 maart 1964 met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ([4]) genomen maatregelen te vervolmaken;

Overwegende dat het vrije verkeer voor de werknemers en hun familie een fundamenteel recht vormt; dat de mobiliteit der arbeidskrachten in de Gemeenschap één van de middelen moet zijn om aan de werknemer de mogelijkheid tot verbetering van zijn levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden te waarborgen en de verbetering van zijn sociale positie te vergemakkelijken, waardoor terzelfder tijd wordt bijgedragen tot het voldoen aan de behoeften van de economie der Lid-Staten; dat het recht van alle werknemers van de Lid-Staten om de arbeid van hun keuze binnen de Gemeenschap te verrichten moet worden bevestigd;

Overwegende dat dit recht zonder onderscheid moet worden toegekend aan „permanente" werknemers, seizoenarbeiders, grensarbeiders of werknemers die arbeid in dienstverlening verrichten;

Overwegende dat het recht van het vrije verkeer, om volgens objectieve maatstaven van waardigheid en vrijheid te kunnen worden uitgeoefend, vereist dat de gelijkheid van behandeling in alles wat de uitoefening van arbeid in loondienst en de toegang tot huisvesting betreft, in feite en in rechte verzekerd is, en eveneens dat de belemmeringen voor de mobiliteit van de werknemers uit de weg worden geruimd, met name wat

([1]) PB nr. 268 van 6. 11. 1967, blz. 9.
([2]) PB nr. 298 van 7. 12. 1967, blz. 10.
([3]) PB nr. 57 van 26. 8. 1961, blz. 1073/61.
([4]) PB nr. 62 van 17. 4. 1964, blz. 965/64.

▼B

betreft het recht van de werknemer om zijn familie te doen overkomen en de voorwaarden voor de integratie van deze familie in het land van ontvangst;

Overwegende dat het beginsel van non-discriminatie tussen werknemers van de Gemeenschap inhoudt dat voor alle onderdanen van de Lid-Staten ten aanzien van de tewerkstelling dezelfde voorrang geldt als voor de nationale werknemers;

Overwegende dat het nodig is de organisatorische voorzieningen voor het tot elkaar brengen van de aanvragen om en de aanbiedingen van werk en voor de compensatie te verstevigen, met name door het ontwikkelen van de directe samenwerking tussen de centrale diensten voor arbeidsvoorziening en eveneens tussen de regionale diensten, alsmede door het intensiveren en het coördineren van de voorlichting, ten einde in het algemeen de overzichtelijkheid van de arbeidsmarkt te bevorderen; dat de werknemers die zich wensen te verplaatsen ook regelmatig op de hoogte dienen te worden gesteld van de levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden; dat voorts maatregelen dienen te worden vastgesteld voor het geval een Lid-Staat op zijn arbeidsmarkt storingen ondergaat of voorziet, waaruit ernstige gevaren kunnen voortvloeien voor de levensstandaard en de werkgelegenheid in een bepaald gebied of een bepaalde industrie; dat het in de eerste plaats hiertoe te gebruiken middel voorlichting is waarbij het vertrek van werknemers naar dit gebied of deze industrie wordt afgeraden, maar dat de resultaten van deze voorlichting eventueel moeten kunnen worden versterkt door een tijdelijke schorsing van voornoemde organisatorische voorzieningen, waartoe op het niveau van de Gemeenschap dient te worden beslist;

Overwegende dat er een nauw verband bestaat tussen het vrije verkeer van werknemers, de werkgelegenheid en de beroepsopleiding, voor zover deze erop is gericht werknemers in staat te stellen in te gaan op feitelijke aanbiedingen van werk uit andere gebieden van de Gemeenschap; dat de problemen die met deze onderwerpen verband houden niet meer elk afzonderlijk maar in hun onderlinge samenhang moeten worden bestudeerd, waarbij tevens rekening moet worden gehouden met de werkgelegenheidsproblemen in regionaal verband, en dat de Lid-Staten derhalve moeten streven naar een coördinatie op gemeenschapsniveau van hun werkgelegenheidsbeleid;

Overwegende dat de Raad bij besluit van 15 oktober 1968 ([1])artikelen 48 en 49 van het Verdrag alsmede de voor de uitvoering van deze artikelen vastgestelde bepalingen van toepassing heeft verklaard op de Franse overzeese departementen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

EERSTE DEEL

TEWERKSTELLING EN FAMILIE VAN DE WERKNEMERS

TITEL I

Arbeid in loondienst

Artikel 1

1. Iedere onderdaan van een Lid-Staat, ongeacht zijn woonplaats, heeft het recht, op het grondgebied van een andere Lid-Staat arbeid in loondienst te aanvaarden en te verrichten, overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die de tewerkstelling van de nationale werknemers van deze staat regelen.

([1]) PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 1.

▼B

2. Op het gebied van een andere Lid-Staat geniet hij met name dezelfde voorrang ten aanzien van het aanvaarden van arbeid in loondienst als de onderdanen van deze Staat.

Artikel 2

Iedere onderdaan van een Lid-Staat en iedere werkgever die werkzaamheden uitoefent op het grondgebied van een Lid-Staat kunnen overeenkomstig de geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aanvragen om en aanbiedingen van werk uitwisselen en arbeidsovereenkomsten aangaan en ten uitvoer leggen zonder dat daaruit discriminaties kunnen voortvloeien.

Artikel 3

1. In het kader van deze verordening zijn niet van toepassing de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of de administratieve handelwijzen van een Lid-Staat:

— die aanbiedingen van en aanvragen om werk, de toegang tot arbeid in loondienst en de uitoefening daarvan door vreemdelingen beperken of aan voorwaarden onderwerpen die niet voor eigen onderdanen gelden;

— of die, hoewel van toepassing zonder onderscheid naar nationaliteit, tot enig of voornaamste doel of gevolg hebben dat de onderdanen van de andere Lid-Staten van de aangeboden arbeid geweerd worden.

De bepaling van de voorgaande alinea heeft geen betrekking op de voorwaarden betreffende de wegens de aard van de te verrichten arbeid vereiste talenkennis.

2. Tot de in lid 1, eerste alinea, bedoelde bepalingen of handelwijzen behoren met name die welke in een Lid-Staat:

a) de toepassing van bijzondere voor buitenlandse arbeidskrachten ingestelde wervingsprocedures verplicht stellen;

b) het aanbieden van werk in de pers of langs andere weg beperken of onderwerpen aan andere voorwaarden dan die welke gelden voor werkgevers die werkzaamheden uitoefenen op het grondgebied van deze Staat;

c) de toegang tot arbeid in loondienst afhankelijk stellen van de inschrijving bij een arbeidsbureau, of die de indienstneming van werknemers op naam verhinderen, wanneer het personen betreft die niet op het grondgebied van die Staat woonachtig zijn.

Artikel 4

1. De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in een Lid-Staat de tewerkstelling van buitenlanders per onderneming, per bedrijfstak, per streek of op nationaal niveau, in aantal of in percentage beperken, zijn niet van toepassing op onderdanen van een andere Lid-Staat.

2. Wanneer in een Lid-Staat de toekenning van voordelen aan ondernemingen afhankelijk is van de tewerkstelling van een minimumpercentage van nationale werknemers, worden de onderdanen van de andere Lid-Staten tot de nationale werknemers gerekend, behoudens de bepalingen van de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1963 ([1]).

([1]) PB nr. 159 van 2. 11. 1963, blz. 2661/63.

▼B

Artikel 5

Een onderdaan van een Lid-Staat die op het grondgebied van een andere Lid-Staat werk zoekt, ontvangt daar dezelfde bijstand als die welke de arbeidsbureaus van deze staat verlenen aan hun eigen onderdanen die werk zoeken.

Artikel 6

1. De indienstneming en de werving van een onderdaan van een Lid-Staat voor een betrekking in een andere Lid-Staat mogen niet afhankelijk zijn van medische, beroeps- of andere criteria die op grond van de nationaliteit discriminerend zijn ten opzichte van de criteria die gelden voor onderdanen van de andere Lid-Staat die dezelfde werkzaamheid wensen uit te oefenen.

2. Een onderdaan die in het bezit is van een op naam gestelde aanbieding van werk van een werkgever uit een andere Lid-Staat dan die waarvan hij onderdaan is, mag evenwel onderworpen worden aan een onderzoek naar vakbekwaamheid, indien de werkgever zulks uitdrukkelijk verzoekt bij het doen van zijn aanbieding.

TITEL II

Verrichten van arbeid en gelijkheid van behandeling

Artikel 7

1. Een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat mag op het grondgebied van andere Lid-Staten niet op grond van zijn nationaliteit anders worden behandeld dan de nationale werknemers wat betreft alle voorwaarden voor tewerkstelling en arbeid, met name op het gebied van beloning, ontslag, en, indien hij werkloos is geworden, wederinschakeling in het beroep of wedertewerkstelling.

2. Hij geniet er dezelfde sociale en fiscale voordelen als de nationale werknemers.

3. Hij kan eveneens op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als de nationale werknemers het onderwijs op vakscholen en van de revalidatie- en herscholingscentra volgen.

4. Bepalingen van collectieve of individuele arbeids-overeenkomsten of van enige andere collectieve regeling inzake het aanvaarden van arbeid, de tewerkstelling, de beloning, de overige arbeidsvoorwaarden en de voorwaarden voor ontslag zijn van rechtswege nietig, voor zover daarin discriminerende voorwaarden worden vastgesteld of toegestaan ten opzichte van werknemers die onderdaan zijn van andere Lid-Staten.

Artikel 8

1. Een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en op het grondgebied van een andere Lid-Staat is tewerkgesteld, geniet gelijkheid van behandeling inzake de toetreding tot vakorganisaties en de uitoefening van de syndicale rechten met inbegrip van het stemrecht ►M1 en de toegang tot beleids- en bestuursfuncties van een vakorganisatie ◄; hij kan worden uitgesloten van deelneming aan het bestuur van publiekrechtelijke lichamen, alsook van uitoefening van een publiekrechtelijke functie. Hij is bovendien verkiesbaar in de vertegenwoordigende organen van de werknemers in de onderneming.

Deze bepalingen gelden onverminderd de wetsvoorschriften of regelingen waarbij in bepaalde Lid-Staten meer uitgebreide rechten worden verleend aan werknemers uit andere Lid-Staten.

▼M1

_____

▼B

Artikel 9

1. Een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en die op het grondgebied van een andere Lid-Staat is tewerkgesteld, geniet alle rechten en alle voordelen die aan de nationale werknemers inzake huisvesting zijn toegekend, met inbegrip van de mogelijkheid, de woongelegenheid die hij nodig heeft in eigendom te verwerven.

2. Deze werknemer kan zich op dezelfde wijze als de nationale werknemers in het gebied waar hij is tewerkgesteld doen inschrijven op de lijsten van de aanvragen voor huisvesting, daar waar zulke lijsten bestaan, en hij geniet de voordelen en prioriteiten die hieruit voortvloeien.

Zijn familie die in het land van herkomst is gebleven wordt te dien einde beschouwd als wonend in genoemde streek, voor zover er voor de nationale werknemers een soortgelijke veronderstelling toepassing vindt.

▼C1

TITEL III

Familie van de werknemers

▼M3
▼C2

_____

▼B

Artikel 11

De echtgenoot van een onderdaan van een Lid-Staat die op het grondgebied van een Lid-Staat arbeid al of niet in loondienst verricht, alsmede de kinderen onder de 21 jaar of die te zijnen laste zijn hebben het recht, zelfs indien zij niet de nationaliteit van een Lid-Staat bezitten, om op het gehele grondgebied van die Lid-Staat iedere arbeid in loondienst te aanvaarden.

Artikel 12

De kinderen van een onderdaan van een Lid-Staat, die op het grondgebied van een andere Lid-Staat arbeid verricht of heeft verricht, worden, indien zij aldaar woonachtig zijn, onder dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen van deze Staat toegelaten tot het algemene onderwijs, het leerlingstelsel en de beroepsopleiding.

De Lid-Staten moedigen de initiatieven aan, waardoor deze kinderen dit onderwijs in zo gunstig mogelijke omstandigheden kunnen volgen.

TWEEDE DEEL

TOT ELKAAR BRENGEN EN COMPENSATIE VAN AANBIEDINGEN VAN EN AANVRAGEN OM WERK

TITEL I

De samenwerking tussen de Lid-Staten en met de Commissie

Artikel 13

1. De Lid-Staten of de Commissie bevorderen of verrichten in onderlinge samenwerking alle studies inzake werkgelegenheid en werk-

▼B

loosheid die zij in het kader van de verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap noodzakelijk achten.

De centrale diensten voor de arbeidsvoorziening van de Lid-Staten werken nauw samen met elkaar en met de Commissie, ten einde tot een gemeenschappelijk optreden te komen op het gebied van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk binnen de Gemeenschap en van de plaatsing van werknemers die hieruit voortvloeit.

2. Daartoe wijzen de Lid-Staten gespecialiseerde diensten aan, die tot taak hebben de werkzaamheden op de hierbovengenoemde gebieden te organiseren en zowel met elkaar als met de diensten van de Commissie samen te werken.

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van elke wijziging die optreedt in de aanwijzing van deze diensten. De Commissie maakt deze wijziging ter informatie bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 14

1. De Lid-Staten verstrekken de Commissie de inlichtingen betreffende de problemen en gegevens met betrekking tot het vrije verkeer en de werkgelegenheid van werknemers, alsook de inlichtingen betreffende de toestand en de ontwikkeling van de werkgelegenheid ►M2 ——————— ◄

▼M2

2. Met de grootste aandacht voor het advies van het Technisch Comité stelt de Commissie de vorm vast waarin de in lid 1 genoemde inlichtingen worden opgesteld.

▼B

3. De gespecialiseerde dienst van iedere Lid-Staat verstrekt overeenkomstig de door de Commissie ►M2 met de grootste aandacht voor het advies van ◄ het Technisch Comité opgestelde procedurevoorschriften aan de gespecialiseerde diensten van de overige Lid-Staten en aan het Europees Coördinatiebureau die inlichtingen betreffende de levensomstandigheden, de arbeidsvoorwaarden en de situatie op de arbeidsmarkt, welke een aanwijzing kunnen verschaffen aan de werknemers in de andere Lid-Staten. Deze inlichtingen worden regelmatig bijgewerkt. De gespecialiseerde diensten van de andere Lid-Staten zorgen ervoor dat deze inlichtingen op ruime schaal worden bekendgemaakt, met name door ze te verspreiden onder de in aanmerking komende arbeidsbureaus en door alle communicatiemiddelen te gebruiken die geschikt zijn voor de voorlichting van de betrokken werknemers.

TITEL II

De regeling der compensatie

▼M2

Artikel 15

1. De gespecialiseerde dienst van iedere Lid-Staat verstrekt de gespecialiseerde diensten van de andere Lid-Staten en het Europees Coördinatiebureau regelmatig:

a) de werkaanbiedingen waaraan door onderdanen van andere Lid-Staten kan worden voldaan;

b) de werkaanbiedingen die aan niet-Lid-Staten gericht worden;

c) de aanvragen om werk ingediend door personen die formeel hebben verklaard in een andere Lid-Staat te willen gaan werken;

▼M2

d) inlichtingen, per streek en per bedrijfstak, betreffende de werkzoekenden die hebben verklaard metterdaad bereid te zijn in een ander land te gaan werken.

De gespecialiseerde dienst van iedere Lid-Staat zendt deze inlichtingen zo spoedig mogelijk toe aan de in aanmerking komende diensten en instanties voor de arbeidsvoorziening.

2. De in lid 1 bedoelde aanbiedingen van en aanvragen om werk worden verspreid volgens een uniform systeem dat door het Europees Coördinatiebureau in samenwerking met het Technisch Comité wordt opgesteld.

Indien nodig past het Europees Coördinatiebureau dit systeem aan in samenwerking met het Technisch Comité.

Artikel 16

1. Iedere tot de diensten voor de arbeidsvoorziening van een Lid-Staat gerichte aanbieding van werk, in de zin van artikel 15, wordt door de bevoegde diensten voor de arbeidsvoorziening van de andere betrokken Lid-Staten in behandeling genomen.

Deze diensten zenden de nauwkeurig omschreven en in aanmerking komende sollicitaties toe aan de diensten van de eerste Lid-Staat.

2. De in artikel 15, lid 1, onder c), bedoelde aanvragen om werk worden binnen een redelijke termijn van ten hoogste één maand door de betrokken diensten van de Lid-Staten beantwoord.

3. De diensten voor de arbeidsvoorziening verlenen de werknemers die onderdaan zijn van de Lid-Staten dezelfde voorrang als door de desbetreffende maatregelen aan de nationale werknemers ten opzichte van de onderdanen van niet-Lid-Staten wordt verleend.

▼B

Artikel 17

1. De in artikel 16 omschreven werkzaamheden worden uitgevoerd door de gespecialiseerde diensten. Voor zover zij daartoe zijn gemachtigd door de centrale diensten en voor zover de organisatie van de diensten voor de arbeidsvoorziening van een Lid-Staat en de aangewende bemiddelingstechnieken zich hiertoe lenen,

a) verrichten de regionale diensten voor de arbeidsvoorziening echter de volgende handelingen:

   i) op grond van de in artikel 15 bedoelde ►M2 berichten ◄, waarop de passende verrichtingen volgen, gaan zij rechtstreeks over tot het tot elkaar brengen en het compenseren van de aanbiedingen van en de aanvragen om werk,

   ii) zij brengen rechtstreekse compensaties tot stand:

      — in het geval van op naam gestelde aanbiedingen,

      — in het geval van individuele aanvragen om werk die zijn gericht tot een bepaalde dienst voor de arbeidsvoorziening of tot een werkgever die zijn werkzaamheid verricht binnen het ressort van deze dienst,

      — indien de compensatieverrichtingen seizoenarbeiders betreffen, wier aanwerving op zeer korte termijn moet geschieden;

▼M2

b) wisselen de voor aangrenzende gebieden in twee of meer Lid-Staten verantwoordelijke diensten regelmatig gegevens uit betreffende de aanvragen om en aanbiedingen van werk binnen hun ambtsgebied en gaan zij rechtstreeks onder elkaar en op dezelfde wijze als met de andere diensten voor de arbeidsvoorziening van hun eigen land over

▼M2

tot het nader tot elkaar brengen en de compensatie van aanvragen om en aanbiedingen van werk.

Indien nodig zetten de voor aangrenzende gebieden verantwoordelijke diensten ook structuren voor samenwerking en dienstverlening op ten einde:

— de gebruikers zoveel mogelijk praktische informatie te verschaffen over de diverse aspecten van de mobiliteit en

— de sociale en economische partners, de sociale diensten (met name publieke en particuliere organen, alsmede instanties van algemeen nut) en alle betrokken instellingen een kader van samenhangende maatregelen op het gebied van mobiliteit te verstrekken;

▼B

c) brengen de voor bepaalde beroepen en categorieën van personen gespecialiseerde officiële diensten voor arbeidsbemiddeling een rechtstreekse samenwerking tot stand.

2. De betrokken Lid-Staten delen aan de Commissie de in gemeenschappelijk overleg vastgestelde lijst van de in lid 1 bedoelde diensten mee en de Commissie maakt deze lijst alsmede iedere daarin aangebrachte wijziging ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend.

Artikel 18

Het beroep op de aanwervingsprocedures die worden toegepast door de uitvoerende organen welke zijn ingesteld bij de tussen twee of meer Lid-Staten gesloten akkoorden, is niet verplicht.

TITEL III

Regulerende maatregelen ter bevordering van het evenwicht op de arbeidsmarkt

Artikel 19

▼M2

1. Aan de hand van een verslag van de Commissie dat is gebaseerd op de door de Lid-Staten verstrekte inlichtingen, analyseren de Lid-Staten en de Commissie gezamenlijk ten minste eenmaal per jaar de resultaten van de communautaire maatregelen betreffende vraag en aanbod op de arbeidsmarkt.

▼B

2. De Lid-Staten onderzoeken met de Commissie alle mogelijkheden om de beschikbare arbeidsplaatsen bij voorrang te doen bezetten door onderdanen van de Lid-Staten, ten einde een evenwicht tot stand te brengen tussen de aanbiedingen van en de aanvragen om werk in de Gemeenschap. Zij nemen alle hiertoe vereiste maatregelen.

▼M2

3. Om de twee jaar stuurt de Commissie aan het Europese Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag over de tenuitvoerlegging van het tweede gedeelte van deze verordening, waarin de verkregen informatie en de gegevens uit studies en onderzoeken worden samengevat en waarin alle nuttige gegevens over de ontwikkeling van de arbeidsmarkt in de Gemeenschap in het licht worden gesteld.

▼B

Artikel 20

▼M2

_____

▼B

TITEL IV

Europees Coördinatiebureau

Artikel 21

Het Europees bureau voor het coördineren van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk, dat bij de Commissie is opgericht en in deze verordening „Europees Coördinatiebureau" wordt genoemd, heeft als algemene taak op gemeenschaps-niveau het tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk te bevorderen. Het is in het bijzonder belast met de vervulling van alle technische taken die krachtens deze verordening ter zake op de Commissie rusten en met name met het bijstaan van de nationale diensten voor de arbeidsvoorziening.

Het maakt van de in de artikelen 14 en 15 bedoelde inlichtingen alsmede van de gegevens die het resultaat zijn van de studies en onderzoeken die krachtens artikel 13 zijn uitgevoerd, een samenvatting waarin alle nuttige informaties over de te verwachten ontwikkeling van de arbeidsmarkt in de Gemeenschap tot uitdrukking komen; deze informaties worden dan ter kennis gebracht van de gespecialiseerde diensten van de Lid-Staten alsmede van het Raadgevend Comité en van het Technisch Comité.

Artikel 22

1. Het Europees Coördinatiebureau heeft met name tot taak:

a) de praktische werkzaamheden die op gemeen-schapsniveau noodzakelijk zijn ten aanzien van het tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk te coördineren en de daaruit voortvloeiende verplaatsingen van werknemers na te gaan;

b) te dien einde in samenwerking met het Technisch Comité ertoe bij te dragen dat op bestuurlijk en technisch gebied een gemeenschappelijk optreden tot stand komt;

c) indien hieraan bijzondere behoefte blijkt te bestaan, de aanbiedingen van en de aanvragen om werk waarvan de compensatie door de gespecialiseerde diensten tot stand zal worden gebracht, tot elkaar te brengen, zulks in overeenstemming met voornoemde diensten.

2. Het zendt de aanbiedingen van en de aanvragen om werk die rechtstreeks aan de Commissie worden gericht door naar de gespecialiseerde diensten en wordt op de hoogte gesteld van het gevolg dat daaraan is gegeven.

Artikel 23

In overeenstemming met de bevoegde autoriteit van iedere Lid-Staat en onder de voorwaarden en op de wijze die zij vaststelt na advies van het Technisch Comité, kan de Commissie bezoeken en dienstreizen van ambtenaren uit de andere Lid-Staten organiseren alsmede programma's voor verdere scholing van het gespecialiseerde personeel.

▼B

DERDE DEEL

ORGANEN, BELAST MET HET TOT STAND BRENGEN VAN EEN NAUWE SAMENWERKING TUSSEN DE LID-STATEN OP HET GEBIED VAN HET VRIJE VERKEER EN DE TEWERKSTELLING VAN WERKNEMERS

TITEL I

Raadgevend Comité

Artikel 24

Het Raadgevend Comité heeft tot taak de Commissie terzijde te staan bij de bestudering van vraagstukken die, op het gebied van het vrije verkeer en de tewerkstelling van werknemers, de uitvoering van het Verdrag en van de voor zijn toepassing genomen maatregelen medebrengt.

Artikel 25

Het Raadgevend Comité heeft onder meer tot taak:

a) de vraagstukken inzake het vrije verkeer en de tewerkstelling te bestuderen in het kader van het beleid van elk der Lid-Staten met betrekking tot de arbeidsmarkt, ten einde te komen tot coördinatie op gemeenschapsniveau van het werkgelegenheidsbeleid van de Lid-Staten ter bevordering van de economische ontwikkeling, alsmede van de verwezenlijking van een beter evenwicht op de arbeidsmarkt binnen de Gemeenschap;

b) in het algemeen de gevolgen van de toepassing van deze verordening en van eventuele aanvullende bepalingen te bestuderen;

c) eventueel bij de Commissie met redenen omklede voorstellen tot herziening van deze verordening in te dienen;

d) op verzoek van de Commissie of eigener beweging met redenen omklede adviezen uit te brengen over algemene of principiële vraagstukken, in het bijzonder over de uitwisseling van gegevens betreffende de ontwikkeling van de arbeidsmarkt, over het verkeer van werknemers tussen de Lid-Staten, over programma's of maatregelen die de beroepskeuzevoorlichting en de beroepsopleiding kunnen bevorderen en daardoor meer mogelijkheden kunnen scheppen voor het vrije verkeer en de tewerkstelling, en over elke vorm van bijstand ten behoeve van de werknemers en hun familie, met inbegrip van de sociale verzorging en de huisvesting van werknemers.

Artikel 26

1. Het Raadgevend Comité bestaat uit zes leden per Lid-Staat, van wie twee de Regering, twee de vakorganisaties van werknemers en twee de vakorganisaties van werkgevers vertegenwoordigen.

2. Voor elke in lid 1 genoemde categorie wordt per Lid-Staat een plaatsvervanger benoemd.

3. De leden en de plaatsvervangers worden voor twee jaar benoemd. Zij zijn herbenoembaar.

De leden en de plaatsvervangers blijven bij het aflopen van hun mandaat in functie, totdat in hun vervanging of in de vernieuwing van hun mandaat is voorzien.

▼B

Artikel 27

De leden en de plaatsvervangers van het Raadgevend Comité worden door de Raad benoemd. Bij de samenstelling van het Comité streeft de Raad ten aanzien van de vertegenwoordiging van de vakorganisaties van werknemers en werkgevers naar een billijke vertegenwoordiging van de verschillende belanghebbende sectoren van het bedrijfsleven.

De lijst van de leden en plaatsvervangers wordt door de Raad ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Artikel 28

Het Raadgevend Comité staat onder voorzitterschap van een lid van de Commissie of diens vertegenwoordiger. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel. Het Comité vergadert ten minste tweemaal per jaar. Het wordt bijeengeroepen door de voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van ten minste een derde van de leden.

Het secretariaat wordt gevoerd door de diensten van de Commissie.

Artikel 29

De voorzitter kan personen of vertegenwoordigers van lichamen die over een uitgebreide ervaring beschikken op het gebied van tewerkstelling en verkeer van werknemers uitnodigen, als waarnemer of deskundige aan de vergaderingen deel te nemen. De voorzitter kan zich doen bijstaan door technische adviseurs.

Artikel 30

1. Het Raadgevend Comité kan zich slechts geldig uitspreken wanneer ten minste twee derden van de leden aanwezig zijn.

2. De adviezen worden met redenen omkleed; zij worden vastgesteld bij volstrekte meerderheid van de geldig uitgebrachte stemmen; zij gaan vergezeld van een nota waarin de mening van de minderheid is neergelegd, wanneer deze daarom verzoekt.

Artikel 31

Het Raadgevend Comité bepaalt zijn werkmethoden bij reglement van orde, dat van kracht wordt nadat de Raad het, na advies van de Commissie, heeft goedgekeurd. Voor het van kracht worden van de eventuele wijzigingen die het Comité zou besluiten in het reglement aan te brengen, wordt dezelfde procedure gevolgd.

TITEL II

Technisch Comité

Artikel 32

Het Technisch Comité heeft tot taak de Commissie ter zijde te staan bij de voorbereiding, de bevordering en het toezicht op de resultaten van alle technische werkzaamheden en maatregelen voor de toepassing van deze verordening en van eventuele aanvullende bepalingen.

▼B

Artikel 33

Het Technisch Comité heeft onder meer tot taak:

a) ten aanzien van alle technische vraagstukken inzake het vrije verkeer en de tewerkstelling van werknemers, de samenwerking tussen de betrokken bestuursinstellingen van de Lid-Staten te bevorderen en te vervolmaken;

b) procedures uit te werken voor de organisatie van de gemeenschappelijke werkzaamheden der betrokken bestuursinstellingen;

c) het verzamelen van gegevens die de Commissie van nut zijn, en het verrichten van studies en onderzoeken die in deze verordening zijn voorgeschreven, te vergemakkelijken, alsook de uitwisseling van gegevens en ervaring tussen de betrokken bestuursinstellingen te bevorderen;

d) in technisch opzicht de harmonisatie te bestuderen van de criteria volgens welke de Lid-Staten de toestand op hun arbeidsmarkt beoordelen.

Artikel 34

1. Het Technisch Comité bestaat uit vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten. Iedere Regering benoemt één van de leden die haar in het Raadgevend Comité vertegenwoordigen tot lid van het Technisch Comité.

2. Uit haar andere vertegenwoordigers, die als lid of als plaatsvervanger in het Raadgevend Comité zitting hebben, wijst iedere Regering een plaatsvervanger aan.

Artikel 35

Het Technisch Comité staat onder voorzitterschap van een lid van de Commissie of diens vertegenwoordiger. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel. De voorzitter en de leden van het Comité kunnen zich doen bijstaan door technische adviseurs.

Het secretariaat wordt gevoerd door de diensten van de Commissie.

Artikel 36

De voorstellen en adviezen van het Technisch Comité worden aan de Commissie voorgelegd en ter kennis gebracht van het Raadgevend Comité. Zij gaan vergezeld van een nota waarin de meningen van de verschillende leden van het Technisch Comité zijn neergelegd, wanneer deze daarom verzoeken.

Artikel 37

Het Technisch Comité bepaalt zijn werkmethoden bij reglement van orde, dat van kracht wordt nadat de Raad het, na advies van de Commissie, heeft goedgekeurd. Voor het van kracht worden van de eventuele wijzigingen die het Comité zou besluiten in dit reglement aan te brengen, wordt dezelfde procedure gevolgd.

▼B

VIERDE DEEL

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

TITEL I

Overgangsbepalingen

Artikel 38

Tot aan de goedkeuring door de Commissie van het in artikel 15, lid 2, bedoelde uniforme systeem, geeft het Europees Coördinatiebureau alle ter zake doende maatregelen voor de opstelling en de verspreiding van de in artikel 15, lid 1, bedoelde opgaven in overweging.

Artikel 39

De reglementen van orde van het Raadgevend Comité en van het Technisch Comité, die van kracht zijn op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening, blijven van toepassing.

Artikel 40

Tot aan de inwerkingtreding van de maatregelen die door de Lid-Staten uit hoofde van de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 ([1]) moeten worden getroffen, en voor zover krachtens de door de Lid-Staten ter uitvoering van de richtlijn van de Raad van 25 maart 1964 ([2]) vastgestelde voorschriften de in artikel 22 van Verordening nr. 38/64/EEG voorgeschreven arbeidsvergunning noodzakelijk is voor de bepaling van de geldigheidsduur en de verlenging van de verblijfsvergunning, geldt als zodanig een verklaring van indienstneming van de werkgever of een verklaring van tewerkstelling, waarin de duur van het dienstverband wordt aangegeven. Iedere werkgeversverklaring of verklaring van tewerkstelling, aangevend dat de indienstneming van de werknemer betrekking heeft op een onbepaalde duur, zal dezelfde rechtsgevolgen hebben als de permanente arbeidsvergunning.

Artikel 41

Indien een Lid-Staat wegens de afschaffing van de arbeidsvergunning niet meer in staat is om bepaalde statistieken over de tewerkstelling van buitenlandse werknemers te blijven opstellen, kan hij voor statistische doeleinden de arbeidsvergunning voor onderdanen van andere Lid-Staten handhaven tot aan de invoering van nieuwe statistische methoden en uiterlijk tot en met 31 december 1969. De arbeidsvergunning moet zonder meer worden afgegeven en geldig zijn tot de daadwerkelijke afschaffing van de arbeidsvergunningen in deze Lid-Staat.

TITEL II

Slotbepalingen

Artikel 42

1. Deze verordening tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijn- en staalindustrie, noch die van het Verdrag

([1]) PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 13.
([2]) PB nr. 62 van 17. 4. 1964, blz. 981/64.

▼B

tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze Verdragen vastgestelde bepalingen aan.

Deze verordening is echter wel van toepassing op de in de eerste alinea bedoelde categorieën werknemers, alsook op hun familieleden voor zover hun rechtspositie niet in de daar genoemde verdragen of bepalingen is geregeld.

2. Deze verordening doet geen afbreuk aan de overeenkomstig artikel 51 van het Verdrag vastgestelde bepalingen.

3. Deze verordening doet geen afbreuk aan de verplichtingen van de Lid-Staten:

— welke voortvloeien uit bijzondere betrekkingen of toekomstige akkoorden met bepaalde niet-Europese landen of gebieden op grond van institutionele banden die bestaan op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze verordening;

— welke voortvloeien uit akkoorden die op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze verordening met bepaalde niet-Europese landen of gebieden bestaan op grond van institutionele banden die tussen hen hebben bestaan.

De werknemers van deze landen of gebieden, die overeenkomstig deze bepaling arbeid in loondienst verrichten op het grondgebied van een van deze Lid-Staten, kunnen geen beroep doen op de bepalingen van deze verordening op het grondgebied van de overige Lid-Staten.

Artikel 43

De Lid-Staten delen aan de Commissie ter informatie de tekst mee van de tussen hen gesloten akkoorden, verdragen of overeenkomsten op het gebied van de tewerkstelling, en wel tussen de datum van onder-tekening daarvan en die van hun inwerkingtreding.

Artikel 44

De Commissie stelt de uitvoeringsmaatregelen vast, nodig voor de toepassing van deze verordening. Te dien einde werkt zij nauw samen met de centrale bestuursinstellingen van de Lid-Staten.

Artikel 45

De Commissie zal bij de Raad voorstellen indienen welke ertoe strekken de beperkingen van de toegang tot arbeid in loondienst van werknemers die onderdanen zijn van de Lid-Staten onder de in het Verdrag gestelde voorwaarden op te heffen, voor zover het uitblijven van de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten of andere nationale titels een beletsel kan vormen voor het vrijmaken van het verkeer van werknemers.

Artikel 46

De huishoudelijke uitgaven van de in het Derde deel bedoelde Comités worden op de begroting van de Europese Gemeenschappen in de afdeling betreffende de Commissie geboekt.

Artikel 47

Deze verordening is van toepassing op het grondgebied van de Lid-Staten en komt ten goede aan hun onderdanen, onverminderd het bepaalde in de artikelen 2, 3, 10 en 11.

▼B

Artikel 48

Verordening nr. 38/64/EEG houdt op van kracht te zijn bij de inwerkingtreding van de onderhavige verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

▼**B**

BIJLAGE

▼**M2**

———————